

Tot té el seu moment, sota el cel
hi ha un temps per a cada cosa. (Còhelt 3, 1)

El Diumenge de Pasqua o de la Misericòrdia 2025 - Núm. 315

8 dies

Avui entro en l'espai de pregària enfocant l'atenció en la disposició de mans i dits. A l'alçada del cor eixampto els meus braços, mantenint la mirada en la distància entre ambdues mans. Desplego els cinc dits i apropo les mans freqüent a freqüent. M'adono del tacte de cada dit d'una mà amb l'altra, d'una palma de la mà encarada amb l'altra. Faig atenció a aquest contacte epidèrmic. Així estant, fricciono ambdues mans entre si, com si en un dia fred cerques la manera d'escalfar-les, amb certa intensitat. En aturar-me, vaig distanciant-les poc a poc, lentament, mirant de sentir l'escalfor que s'ha generat, l'energia que desprenen. Segueixo separant-les fins que arriben a la mateixa distància de les espatlles. En aquest espai, he arribat a copsar una energia que no he vist, que sols he sentit. He percebut el que no he vist. Assaigo així a percebre el que no es veu.

Amb aquesta sensibilitat oberta, m'aturo a llegir [Jn 20, 19-31](#). Deixo que les meves mans em parlin del que passa sense ser vist. He fet espai. Ara hi poso també temps. El que em cal per activar una nova sensibilitat: la que creix per la fe, pel que no veig i també s'esdevé. En Tomàs foren 8 dies. Quants me'n calen a mi per tastar la presència que no em crec? La distància i el temps que el Senyor -que em coneix bé- sap que em cal per reconèixer-lo entre els meus. El temps perquè jo arribi a amarar-me de la seva misericòrdia quan renego de la seva Presència, quan la duresa de cor m'envaeix i demano posar el dit a la llaga. Una llaga ferida que es reobre amb cada dit que s'hi capbusca, amb cada incredulitat encoberta, amb cada duresa de cor. Un dit a la llaga que necessita del temps de la misericòrdia.

“Així és Déu: proper, misericordiós i tendre. Aquest és el temps de la misericòrdia. Cada dia de la nostra vida està marcat per la presència de Déu, que guia els nostres passos amb el poder de la gràcia que l'Esperit infon en el cor per plasmar-lo i fer-lo capaç d'estimar. És el temps de la misericòrdia per a tots i cadascú, perquè ningú pensi que està fora de la proximitat de Déu i de la potència de la seva tendresa. És el temps de la misericòrdia, perquè els dèbils i indefensos, els que estan lluny i sols, sentin la presència de germans i germanes que els sostenen en les seves necessitats. És el temps de la misericòrdia, perquè els pobres sentin la mirada de respecte i atenció d'aquells que, vencent la indiferència, han descobert el que és fonamental a la vida. És el temps de la misericòrdia, perquè cada pecador no deixi de demanar perdó i de sentir la mà del Pare que acull i abraça sempre”.

(Papa Francesc)

“Misericordias
domini”

En el Parenostre, agraeixo les oportunitats de fer experiència de misericòrdia.